

«Спорт Галичини: історичний календар».

18 Березня

18 березня 1936 р. – сталася цікава пригода з царини *повітроплавання* :«в гості» до Галичини з заходу «занесло» літальний апарат... За повідомленням журналістів газети «Діло» (Ч. 62; рубрика «Новинки») – «бальон» (повітряна куля) «осів» у Туринці (село Туринка, нині – Жовківського району Львівської обл.) о 8 год. 05 хв. вказаного дня. Як з'ясувалося, аеростат вилетів напередодні, 17 березня, о 16.45 з польського міста Торунь.

В результаті спричиненої браком пального аварійної посадки ані сам «бальон», ані присутні на борту «пасажери» - «поручник-пілот і підпоручник-обсерватор» - не постраждали. Усіх учасників небесної подорожі відправили додому – повітряну кулю вантажним авто, а екіпаж – залізницею. Враховуючи орієнтовну географічну відстань між населеними пунктами Торунь і Туринка (до слова - *примітне топонімічне співпадіння*, – можна було б навіть пожартувати, що засоби «навігації» аеростату дали «фальшиву ноту» - збій - *через співзвучність двох географічних назв*) складає понад 600 км, а сам політ тривав трохи більше 15 годин, можна припустити, що середня швидкість «транспортного» засобу складала бл. 40 км/год. Зрештою, це лише припущення, адже і маршрут, і напрям руху, і швидкість небесного «судна» залежали від небесної «канцелярії» (напрямі і сила вітру, інші погодні умови).

18 березня 1969 р. – народився видатний український шахіст **Василь Михайлович Іванчук**. Міжнародний гросмейстер. *Чемпіон світу у складі збірних команд 1989 та 2001 рр.*, чотириразовий переможець шахових олімпіад. *Абсолютний чемпіон Європи 2004 р.*, триразовий переможець супертурніру в Лінаресі. Володар шахового «Оскара» як кращий шахіст світу 1991 та 1995 рр. Найсильніший український шахіст усіх часів, що понад 20 років входив до «топ-10» світового шахового рейтингу.

Народився у м. Копичинці на Тернопільщині, проживав у Бережанах того ж регіону. Із дитинства виявив інтерес і здібності до всесвітньо відомої гри. «Початкову» шахову школу проходив вдома, у батька, з 6-річного віку. Перших серйозних успіхів досяг ще за радянських часів, ставши зокрема *переможцем першості Європи 1986/87*

року серед юнаків, чемпіоном світу 1989 р. та переможцем Всесвітніх шахових Олімпіад (1988, 1990) у складі збірної СРСР.

1995 року закінчив Львівський інститут (нині - держуніверситет) фізичної культури.

За часів незалежної України наш славетний земляк продовжував підкорювати міжнародні шахові вершини, *ставши чемпіоном (2001), срібним (1993) та бронзовим (2011, 2013) призером командних чемпіонатів світу у складі національної збірної нашої держави, згодом (2002 р.) – віце-чемпіоном світу* (поступився у фіналі – до честі національного спорту - співвітчизнику О. Пономарьову), а 2004 р. – абсолютним чемпіоном Європи, доповнивши список нагород у цьому десятилітті *«золотом» (2004, 2010), «сріблом» (1996) та «бронзою» (1998, 2000, 2012) Всесвітніх шахових Олімпіад*, блискавичними звитягами на світових турнірах з блискавичних (щвидких) шахів - чемпіонаті світу з бліцу 2007 р. та кубку світу з бліцу 2008 р., а також високими підсумковими місцями на інших різного рівня і рейтингу турнірах, проведених за останні десятиліття.

За період з 1989 до 2009 рр. Василь Михайлович 15 разів брав участь у *найпрестижнішому турнірі в іспанському Лінаресі*, де збираються найсильніші шахісти світу, *тричі перемігши (1989, 1991, 1995), двічі будучи другим (1992, 2009) і одного разу – третім (2002).* До слова, *1991 р. В. Іванчук став першим, хто в межах одного турніру (у даному разі – в Лінаресі) обіграв двох найсильніших тогочасних шахістів світу – Карпова і Каспарова.*

Українські державні відзнаки Василя Іванчука:

Кавалер Почесної відзнаки Президента,

Кавалер ордена князя Ярослава Мудрого IV і V ступенів,

Кавалер орденів «За заслуги» I та II ступенів,

Відзнака Президента України – ювілейна медаль «20 років незалежності України» (19 серпня 2011 р.).